

	Nazwa modułu (blok przedmiotów): EDUKACJA PLASTYCZNO-TECHNICZNA					Kod modułu:	
Wypełnia Zespól Kierunku	Nazwa przedmiotu: EDUKACJA PLASTYCZNO-TECHNICZNA					Kod przedmiotu:	
	Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot / moduł: INSTYTUT PEDAGOGICZNO-JĘZYKOWY						
	Nazwa kierunku: PEDAGOGIKA						
	Forma studiów: STACJONARNE		Profil kształcenia: OGÓLNOAKADEMICKI		Specjalność: EDUKACJA Wczesnoszkolna		
	Rok / semestr: 2/3		Status przedmiotu /modułu: OBOWIAZKOWY		Język przedmiotu / modułu: POLSKI		
	Forma zajęć	wykład	ćwiczenia	ćwiczenia laboratoryjne	konwersatorium	seminarium	inne (wpisać jakie)
	Wymiar zajęć	15	15	-	-	-	-
Koordynator przedmiotu / modułu		Mgr Barbara Szmyt, mgr Iwona Ksionek					
Prowadzący zajęcia		Mgr Barbara Szmyt, mgr Iwona Ksionek					
Cel przedmiotu / modułu		<ol style="list-style-type: none"> 1. Zaznajomienie studentów z podstawowymi pojęciami dotyczącymi kultury i rozwoju osobistej kultury plastyczno – technicznej. 2. Przygotowanie do uczestnictwa w kulturze i nauce. 3. Uświadomienie związków pomiędzy rozwojem cywilizacji, kulturą, nauką i techniką a twórczą aktywnością człowieka. 4. Rozwijanie umiejętności twórczego kształtowania przestrzeni, w której żyje człowiek, ochrony ziemi, powietrza, wód. 5. Poznawanie sposobów stymulowania prawidłowego rozwoju otwartej, kreatywnej postawy dziecka w warunkach przedszkolnych i szkolnych. 					
Wymagania wstępne		Student posiada podstawową wiedzę z zakresu pedagogiki i psychologii rozwoju dziecka.					
EFEKTY KSZTAŁCENIA						Odniesienie do efektów dla kierunku i kompetencji nauczycielskich	
Nr	WIEDZA – student:						
01	-zna podstawową terminologię związaną z określaniem i nazywaniem dóbr kultury, nauki i techniki.					K_W 01/1c	
02	-omawia rolę i znaczenie czynników wpływających na przygotowanie dziecka do uczestnictwa w kulturze i nauce, technice.					K_W 03/1c	
03	-wie jak pokierować pracą twórczą dziecka, aby łagodnie mogło przekraczać progi trudności.					K_W 09/1d	
04	-wie jak przygotować zestaw ćwiczeń do twórczego kształtowania przestrzeni, w której żyje człowiek.					K_W 16/1j	
	UMIEJĘTNOŚCI – student:						
05	-potrafi wykorzystać wiedzę pedagogiczno – psychologiczną, wiedzę zakresu kultury, sztuki, nauki i techniki do rozwoju kultury osobistej dziecka.					K_U 14/2n	
06	-potrafi inicjować i organizować twórczą pracę dziecka.					K_U 08/2f	
07	-potrafi stosować różnorodne formy i metody twórczego uczestnictwa w kulturze, nauce.					K_U 09/2g, 2k	
08	-umie tworzyć warunki do właściwego kontaktu z dziełem sztuki, wynalazkiem, wydarzeniem artystyczno – technicznym.					K_U 13/2i, 2m	
09	-potrafi przygotować dziecko do odbioru dzieł sztuki, reklam, z elementami refleksyjnej krytyki.					K_U 11/2j, 2k	

	KOMPETENCJE SPOŁECZNE:	
10	-aktywna, kreatywna postawa wobec uczestnictwa w kulturze, nauce i technice	K_K 07/3g
11	-świadomość i aktywna postawa w ochronie środowiska, w którym żyje człowiek; ochrona dóbr kultury i postępowanie zgodnie z zasadami etyki i współczesnego, obowiązującego prawa	K_K 04/3d
12	-chęć do współpracy z instytucjami zajmującymi się uprzystępnianiem i upowszechnianiem kultury, sztuki, nauki, teatru	K_K 03/3b
TREŚCI PROGRAMOWE		
Forma zajęć – WYKŁAD		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Aksjologiczne spojrzenie na sztukę i technikę. 2. Rozwój cywilizacji, kultury i sztuki, wynalazku na przestrzeni dziejów. 3. Dziecko w muzeum (muzea konwencjonalne i niekonwencjonalne) 4. Kontakty dziecka z dziełem sztuki (gry, zabawy...) 5. Język treści i formy w dziele sztuki a percepcja 6. Sztuka i antysztuka, kicz i ich rola w kształtowaniu przestrzeni i estetyki życia codziennego. 7. Technicyzacja a humanizm – dążenie do wszechstronnego, równoważnego rozwoju człowieka. 		
Forma zajęć – ĆWICZENIA		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Historia wynalazku, rozwój cywilizacji – konstruowanie obrazowe osi czasu; określanie warunków wykorzystania wykresów w pracy z dzieckiem. 2. Krytyka jako gra, elementy dramowe i scenograficzne – relatywność zjawiska a dylematy moralne i etyczne. 3. Urządzenia gospodarstwa domowego, ich funkcje, bezpieczne korzystanie z nich – selekcjonowanie potrzeb, umiejętne rozpoznawanie znaków, kodów i symboli. 4. Projektowanie i organizowanie wycieczek (galerie, muzea, obiekty użyteczności publicznej) 5. Warsztaty twórcze jako inspiracja do konstruowania scenariuszy zajęć z dziećmi. 		
Metody kształcenia	METODY PODAJĄCE (wykład, prezentacje, objaśnienia) METODY EKSPONUJĄCE (filmy, reprodukcje) METODY PRAKTYCZNE (ćwiczenia oparte na działalności warsztatowej ucznia, wycieczka) METODY AKTYWIZUJĄCE (akcja, eksperyment, metoda projektów)	
Metody weryfikacji efektów kształcenia		Nr efektu kształcenia z sylabusu
Ocena cząstkowa: indywidualne rozwiązywanie zadań w ramach ćwiczeń na zajęciach i domowych.		01, 02, 03, 05
Ocena formująca: praca w zespołach dyskusyjnych, gry stymulacyjne, drama		07, 08, 09
Ocena podsumowująca: projekt zabaw stymulujących rozwój twórczej, kreatywnej postawy dziecka; plansze, scenariusze zajęć z dziećmi w klasopracowniach i poza nią (wycieczki)		06, 10, 11, 12, 13, 14
Forma i warunki zaliczenia	-twórcze prace plastyczno techniczne studenta Zaliczenie z oceną: scenariusze zajęć z dziećmi; plansze naukowe wykonane w ramach zajęć	
Literatura podstawowa	<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Sztuka świata</i> – praca zbiorowa – wydawnictwo Arkady 1994, tom 1-18 2. <i>Historia sztuki europejskiej</i> – P. Meyer – PWN 1973, tom 1, 2 3. <i>Teoria widzenia</i> – W. Strzemiński – Kraków 1974 4. <i>100 technik plastycznych</i> – J. Lewicka – Warszawa 1976 5. <i>Wartość w świetle dziecka i sztuki</i> – praca zbiorowa pod red. Tyszkowej, Zborowskiego – Warszawa 1984 	
Literatura uzupełniająca	<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Historia sztuki w zarysie</i> – K. Estreicher – PWN 1977 2. <i>Słownik wiedzy o kulturze</i> – Arkady 2009 3. <i>Mała encyklopedia kultury antycznej</i> – PWN 1983 4. <i>Sztuka i czas</i> – B. Osińska – WsiP 1994, tom 1, 2, 3, 4 5. <i>Historia piękna</i> – Umberto Eco – Rebis, Poznań 2007 6. <i>Historia brzydoty</i> – Umberto Eco – Rebis, Poznań 2009 	

NAKLAD PRACY STUDENTA:

	Liczba godzin
Udział w wykładach	15
Samodzielne studiowanie tematyki wykładów	5
Udział w ćwiczeniach audytoryjnych i laboratoryjnych*	15
Samodzielne przygotowywanie się do ćwiczeń*	10
Przygotowanie projektu / eseju / itp.*	5
Przygotowanie się do egzaminu / zaliczenia	
Udział w konsultacjach	
Inne	
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	50
Liczba punktów ECTS za przedmiot	2
Obciążenie studenta związane z zajęciami praktycznymi*	15+10+5=30 1,2
Obciążenie studenta na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich	15+15+5=35 1,4